

Arrest

nr. 79 950 van 23 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. KLEIN, die loco advocaat L. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 27 november 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 13 april 2011 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag ongegrond.

Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt:

“De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 27/11/2009 bij de burgemeester van 2000 ANTWERPEN door [H., M.] geboren te Meknes op 23.11.1977, onderdaan van Marokko, verblijvende (...).

in toepassing van art 9 bis van de wet van 15/12/1980 gewijzigd door de wet van 15.09 2006 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is ontvankelijk, doch ongegrond

MOTIVERING

Rekening houdende met de uitgestippelde criteria en de daaraan gekoppelde voorwaarden in de instructie van 19/07/2009 van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid, dhr. M. Wathelet Rekening houdende met het arrest van de Raad van State nr. 198.769 van 9 december 2009 die de instructie dd. 19/07/2009 betreffende de toepassing van het vroegere art.9, lid 3 en van art.9BIS van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 heeft vernietigd.

Rekening houden met de verklaring van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid, dhr M. Wathelet op 11 december 2009 naar aanleiding van de beslissing tot vernietiging van de voornoemde richtlijn door de Raad van State: "De Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid bevestigt, met in acht name van het arrest, dat de gedragslijnen (criteria) die hij zich ten gronde had gesteld in uitvoering van het regeerakkoord, gerespecteerd blijven." "Met inachtneming van deze vernietiging zullen deze criteria wat de grond betreft en in het kader van de analyse van de individuele dossiers, gerespecteerd worden " "In het kader van de individuele behandeling zal de Staatssecretaris zijn discretionaire bevoegdheid uitvoeren zoals bepaald door de wet. Hij garandeert de rechtszekerheid Voor de dossiers die ten gronde de duurzame lokale verankering inroepen, blijft de termijn van 15.09.2009 tot 15.12.2009 behouden."

Betrokkene wenst in aanmerking te komen voor de richtlijn van 19/07/2009 en haalt criterium 2.8A aan. Overwegende dat er sprake is van talrijke onderbrekingen in zijn verblijf in België. Betrokkene heeft in zijn paspoort met nummer R 980 522 meerdere in- en uitstempels staan die verschillende langere afwezigheden bewijzen. Betrokkene heeft in het bijzonder een bewezen afwezigheid van 01/02/06 tot 07/09/06, van 04/09/08 tot 16/09/08, van 03/10/08 tot 27/10/2008, van 11/11/08 tot 18/04/09, en van 05/09/2009 tot 10/10/2009

Overwegende dat betrokkene dus géén vijf jaar onafgebroken heeft verbleven in België voorafgaand aan het indienen van zijn huidige aanvraag dd. 27/11/2009.

Hij voldoet dus niet aan de voorwaarden gesteld in criterium 2.8A (duurzame lokale verankering - ononderbroken verblijf van ten minste 5 jaar voorafgaand aan de aanvraag - voor 18/03/2008 een wettige verblijfstitel in België of geloofwaardige pogingen hebben ondernomen om een wettige verblijfstitel in België te bekomen).

De door betrokkene aangehaalde elementen van integratie, het beroepsverleden in België, de kennis van het Frans en zijn opgebouwde sociale banden in België kunnen niet weerhouden worden als grond voor een regularisatie/machtiging tot verblijf. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkenen, doet dit niets af aan de cumulatieve voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19/07/09 en die moeten vervuld zijn. Betrokkene wist dat de machtiging die hij in het verleden bekwam als student (obv art. 58 van de wet van 15/12/1980) van tijdelijke aard was en beperkt was tot de duur van de studies. De aanvraag dient dus te worden verworpen.”

Op 5 mei 2011 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit is de tweede bestreden beslissing die in uitvoering van de eerste bestreden beslissing werd genomen en waarvan de redengeving luidt:

“(...) artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 2 : verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaald termijn van drie maanden of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet werd overschreden. (...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet “zoals geïnterpreteerd door punt 2.8.A van de instructie van 19 juli 2009”.

In het tweede onderdeel van het middel voert verzoeker aan:

“Dat daarenboven het verblijf van minimum 5 jaar in België ononderbroken moet zijn, maar dit niet tot gevolg moet hebben dat verzoeker onafgebroken in België moet hebben verbleven;

Dat artikel 19 §1 van de wet van 15.12.1980 voorziet dat een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfsvergunning en het land verlaat, gedurende een jaar recht heeft op terugkeer in het Rijk;

Dat verzoeker België mocht verlaten en recht had op terugkeer bij een afwezigheid van minder dan één jaar;

Dat verzoeker volgens de bestreden beslissing afwezig was van 01/02/06 tot 07/09/06 (7 maand), van 04/09/08 tot 16/09/08 (12 dagen), van 03/10/08 tot 27/10/2008 (24 dagen), van 11/11/08 tot 18/04/09 (5 maand en 7 dagen), en van 05/09/2009 tot 10/10/2009 (1 maand en 5 dagen);

Dat verzoeker volgens de bestreden beslissing voor een maximum periode van 7 maanden België heeft verlaten;

Dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van zijn recht op terugkeer naar België;

Dat verzoeker sinds 1998 wettig in België verblijft als student en bijgevolg aan de verblijfsvoorwaarde van punt 2.8.A. voldoet;

Dat de bestreden beslissing verwacht tussen het recht op verblijf enerzijds en de feitelijke aanwezigheid in België anderzijds; dat het voldoende is een verblijfsrecht voor 5 jaar, gedekt door een geldige verblijfsvergunning voorafgaand aan de indiening van de aanvraag te hebben gehad; dat het geen belang heeft wanneer in die periode verzoeker gedurende een aantal maanden België verlaat, zonder zijn verblijfsrecht te verliezen;

Dat dit ook voortvloeit uit de bedoeling van de wetgever, nl. het verblijf regulariseren van vreemdelingen die sinds vele jaren hier verblijven, waarvan een deel wettig verblijf uitmaakt, en die een duurzame lokale verankering hebben (voorwaarde die door de bestreden beslissing niet betwist wordt); dat de afwezigheid gedurende een aantal maanden niet in strijd is met de kenmerken waaraan de vreemdeling moet voldoen waarvan de overheid meent dat hij gemachtigd tot verblijf kan worden;

De bestreden beslissing schendt artikel 9is van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 en punt 2.8.A van de instructie van 19 juli 2009.”

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

“Verzoeker stelt in een eerste onderdeel dat een verblijf van minimum vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag niet noodzakelijk de vijf jaar net voor de indiening van de aanvraag moet betreffen. Hij voegt toe dat hij van 1998 tot 2006, zijnde voor een periode van 8 jaar, onafgebroken wettig in België is verbleven.

In het tweede onderdeel stelt verzoeker dat hij, overeenkomstig artikel 19§1 van de vreemdelingenwet, hij als houder van een geldige verblijfsvergunning het land mag verlaten en gedurende één jaar het recht op terugkeer heeft.

Hij vervolgt dat hij volgens de beslissing voor een maximumperiode van zeven jaar België verlaten heeft. Hij stelt dat hij sinds 1998 een wettig verblijf heeft in België als student. Hij meent dat de beslissing verwacht tussen het recht op verblijf en de feitelijke aanwezigheid in België anderzijds.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat, overeenkomstig artikel 19§ 1 van de vreemdelingenwet een vreemdeling, die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, inderdaad gedurende een jaar recht heeft op terugkeer in het Rijk.

Echter, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, is het niet omdat hij gedurende een jaar het recht op terugkeer heeft in het Rijk, vrijgesteld is van de voorwaarden die gesteld worden door het criterium 2.8.A, waarop hij zich zelf heeft beroept bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf.

Verzoeker kan evenmin gevolgd worden in zijn bewering als zou het criterium 2.8.A niet vereisen dat er een ononderbroken verblijf van vijf jaar in België bewezen dienen te worden in tegengestelde richting te berekenen vanaf 15 december 2009.

Verwerende partij heeft de eer te wijzen op de instructie van 19 juli 2009 die omtrent criterium 2.8.A het volgende stelt:

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

A. De vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt;

En die voor 18 maart 2008 [de datum van het regeerakkoord] gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk afgegeven verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum) of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen.

Uit de bewoordingen van de instructie blijkt duidelijk dat er sprake moet zijn van een ononderbroken verblijf van 5 jaar. Bovendien stelt verwerende partij vast dat verzoeker niet betwist dat hij géén vijf jaar onafgebroken heeft verbleven in België.

Voorts heeft verwerende partij de eer te verwijzen naar het vademecum "Verduidelijkingen over de uitvoering van de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, 3e lid, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet"

(<http://www.kruispuntmi.be/uploadedFiles/Vreemdelingenrecht/Vademecum21september.pdf>), dat luidt als volgt: (...)

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat hieruit wel degelijk blijkt dat de periode van vijf jaar in tegengestelde richting dient te worden berekend vanaf 15 december 2009. (zie onder andere RW, arrest nr. 60.160, d.d. 26 april 2011 : "De periode van 5 jaar wordt zoals duidelijk aangegeven in de instructie en in het vademecum, in tegengestelde richting gerekend vanaf 15 december 2009".)

Het enig middel is ongegrond."

2.3. Ter terechtzitting wordt er uitdrukkelijk gewezen op het arrest nummer 215.571, uitgesproken op 5 oktober 2011 door de Raad van State en op de inhoud ervan. Partijen verwijzen naar hun schriftelijke argumentatie.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker heeft een aanvraag ingediend op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond is en dat de verblijfsmachtiging dus niet wordt toegekend aan verzoeker. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bevat geen criteria waaraan de aanvraag om machtiging tot verblijf moet voldoen om gegrond te worden verklaard noch criteria die ertoe leiden de aanvraag ongegrond te verklaren (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651).

Met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag, met name of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft op 19 juli 2009 instructies opgesteld waarin criteria worden opgesomd voor het gegrond verklaren van de aanvraag en de toekenning van een verblijfsmachtiging. Deze instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd bij arrest van de Raad van State van 9 december 2009 met nr. 198.769 omdat zij *“het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de daarin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen”*, omdat *“door dit in de bestreden instructie te doen, een aan de wetgever voorbehouden domein wordt betreden”* en omdat *“uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt.”*

Voorts oordeelt de Raad van State dat bij de ongegrondverklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf, uitsluitend omdat niet aan de voorwaarden uit de vernietigde instructie is voldaan, de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel worden toegepast waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt. Dergelijke handelwijze leidt tot de toevoeging van een voorwaarde die niet is voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan niet toelaten dat bindende voorwaarden aan artikel 9bis van de vreemdelingenwet worden toegevoegd, omdat dit artikel geen criteria bevat (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651). Dienvolgens vermag de Raad niet te toetsen aan de vernietigde instructie.

Uit de aanvraag van verzoeker blijkt dat hij de criteria *“werk en duurzame lokale verankering”* en *“ononderbroken verblijf van meer dan vijf jaren”* van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 aankruiste op het modelformulier. Tevens haalt hij volgende elementen aan inzake de gegrondheid van zijn aanvraag:

- sinds 1998 legaal verblijf als student in België,
- sociale leven in België opgebouwd,
- samenwoont met zijn broer en schoonzus,
- gedane studies in België,
- kennis van de landstaal,
- wil tot werken en werkervaring.

De aanvraag wordt gestaafd met verschillende stukken die onder meer verzoekers legaal verblijf en de integratie-elementen moeten bewijzen.

De bestreden beslissing antwoordt:

“Rekening houden met de verklaring van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid, dhr M. Wathelet op 11 december 2009 naar aanleiding van de beslissing tot vernietiging van de voornoemde richtlijn door de Raad van State: "De Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid bevestigt, met in acht name van het arrest, dat de gedragslijnen (criteria) die hij zich ten gronde had gesteld in uitvoering van het regeerakkoord, gerespecteerd blijven." "Met inachtneming van deze vernietiging zullen deze criteria wat de grond betreft en in het kader van de analyse van de individuele dossiers, gerespecteerd worden " "In het kader van de individuele behandeling zal de Staatssecretaris zijn discretionaire bevoegdheid uitvoeren zoals bepaald door de wet. Hij garandeert de rechtszekerheid Voor de dossiers die ten gronde de duurzame lokale verankering inroepen, blijft de termijn van 15.09.2009 tot 15.12.2009 behouden."

Betrokkene wenst in aanmerking te komen voor de richtlijn van 19/07/2009 en haalt criterium 2.8A aan. Overwegende dat er sprake is van talrijke onderbrekingen in zijn verblijf in België. Betrokkene heeft in zijn paspoort met nummer R 980 522 meerdere in- en uitstempels staan die verschillende langere afwezigheden bewijzen. Betrokkene heeft in het bijzonder een bewezen afwezigheid van 01/02/06 tot 07/09/06, van 04/09/08 tot 16/09/08, van 03/10/08 tot 27/10/2008, van 11/11/08 tot 18/04/09, en van 05/09/2009 tot 10/10/2009

Overwegende dat betrokkene dus géén vijf jaar onafgebroken heeft verbleven in België voorafgaand aan het indienen van zijn huidige aanvraag dd. 27/11/2009.

Hij voldoet dus niet aan de voorwaarden gesteld in criterium 2.8A (duurzame lokale verankering - ononderbroken verblijf van ten minste 5 jaar voorafgaand aan de aanvraag - voor 18/03/2008 een wettige verblijfstitel in België of geloofwaardige pogingen hebben ondernomen om een wettige verblijfstitel in België te bekomen).”

en:

“De door betrokkene aangehaalde elementen van integratie, het beroepsverleden in België, de kennis van het Frans en zijn opgebouwde sociale banden in België kunnen niet weerhouden worden als grond voor een regularisatie/machtiging tot verblijf. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkenen, doet dit niets af aan de cumulatieve voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19/07/09 en die moeten vervuld zijn. Betrokkene wist dat de machtiging die hij in het verleden bekwam als student (obv art. 58 van de wet van 15/12/1980) van tijdelijke aard was en beperkt was tot de duur van de studies. De aanvraag dient dus te worden verworpen.”

Waar verzoeker en de verwerende partij verschillen van mening over hoe het criterium 2.8A dient ingevuld te worden, is hun betoog niet dienstig.

Evenwel voert verzoeker aan *“dat het voldoende is een verblijfsrecht voor 5 jaar, gedekt door een geldige verblijfsvergunning voorafgaand aan de indiening van de aanvraag te hebben gehad; dat het geen belang heeft wanneer in die periode verzoeker gedurende een aantal maanden België verlaat, zonder zijn verblijfsrecht te verliezen; Dat dit ook voortvloeit uit de bedoeling van de wetgever, nl. het verblijf regulariseren van vreemdelingen die sinds vele jaren hier verblijven, waarvan een deel wettig verblijf uitmaakt, en die een duurzame lokale verankering hebben (voorwaarde die door de bestreden beslissing niet betwist wordt); dat de afwezigheid gedurende een aantal maanden niet in strijd is met de kenmerken waaraan de vreemdeling moet voldoen waarvan de overheid meent dat hij gemachtigd tot verblijf kan worden; De bestreden beslissing schendt artikel 9is van de vreemdelingenwet van 15 december 1980”*

Uit de bestreden beslissing zoals hierboven geciteerd blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard omdat niet aan de voorwaarden uit de vernietigde instructie is voldaan: er is niet voldaan aan de voorwaarde van een ononderbroken verblijf sedert een bepaalde termijn. Deze voorwaarde wordt als een dwingende regel toegepast, waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt, wat dus in strijd is met de discretionaire bevoegdheid waarover de staatssecretaris beschikt. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bevat geen voorwaarde inzake een ononderbroken verblijfsduur sedert een bepaalde datum, zodat in casu voorwaarden werden toegevoegd aan de wet (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651). In die mate is het middel gegrond.

De schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan in de hierboven weergegeven mate worden aangenomen.

3. Zoals blijkt uit de hierboven weergegeven bestreden beslissingen, blijkt uit de bewoordingen van de eerste bestreden beslissing dat het bevel om het grondgebied te verlaten dat aan verzoeker werd gegeven, gesteund is op deze beslissing. Nu de Raad een middel gegrond acht gericht tegen deze beslissing en overgaat tot de vernietiging ervan, is de rechtsgrond van het bevel verdwenen. Gelet op een goede rechtsbedeling en het rechtszekerheidsbeginsel dient bijgevolg ook dit bevel uit het rechtsverkeer te verdwijnen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN